

[...]

I/YS/2002/CPCL2

34.084/I/PF
MD/GD

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 5 september 2002 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies betreffende het gebruik van de landstalen bij het opstellen van documenten die door het Vast Secretariaat voor Preventiebeleid aan de Brusselse gemeenten (ter attentie van de burgemeesters, schepenen, preventieambtenaren,...) worden overgezonden, zoals briefwisseling (ontvangstbewijzen, uitnodigingen, inlichtingen, antwoorden ten gronde) en omzendingbrieven in het kader van de uitvoering en het beheer van de door de Minister van Binnenlandse Zaken gesubsidieerde veiligheids- en preventiecontracten.

*
*   *

De VCT heeft met eenparigheid min een onthouding van een lid van de Nederlandse afdeling het volgende advies uitgebracht.

Wat in het algemeen de taal betreft van de door het Vast Secretariaat voor Preventiebeleid aan de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gestuurde briefwisseling

1° geval : het document moet worden beschouwd als een betrekking tussen een centrale dienst en een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad.

De taal die moet worden gebruikt, wordt bepaald in artikel 39, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), dat terzake verwijst naar artikel 17, § 1, A, 6°, dat verwijst naar de onder B van hetzelfde artikel voorgeschreven taal, nl. :

1° indien de zaak een ambtenaar van de dienst betreft: de taal van diens toelatingsexamen of bij ontstentenis van zulk examen de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtaal;

2° indien zij door een particulier is ingediend: de door deze gebruikte taal ;

3° indien geen van de gevallen onder 1° en 2° zich voordoet: de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen. Indien de ambtenaar geen toelatingsexamen heeft afgelegd, gebruikt hij zijn hoofdtaal.

2° geval : het document bestaat uit aan het personeel over te maken richtlijnen.

In dit geval moet artikel 39, § 3, van de SWT worden toegepast, dat bepaalt wat volgt: "De onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst worden in het Nederlands en in het Frans gesteld."

3^e geval : het document komt in aanmerking om aan het publiek te worden meegedeeld.

In dit geval moet artikel 40, 1^e lid, van de SWT worden toegepast, dat verwijst naar artikel 18, 1^e lid, dat bepaalt wat volgt: "De plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, stellen de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans."

Wat meer bepaald de taal betreft van de door het Vast Secretariaat voor Preventiebeleid aan de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gestuurde omzendbrieven

Behalve indien hij bestaat uit aan het personeel over te maken onderrichtingen of uit een mededeling aan het publiek (cf. 2^e en 3^e geval hierboven), moet een omzendbrief worden beschouwd als een betrekking tussen een centrale dienst en een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, waarop artikel 39, § 1, van toepassing is, dat verwijst naar artikel 17, § 1, B, 3°, waaruit volgt dat de taal van de behandelende ambtenaar bepalend is voor het opstellen van het document (zie hieromtrent het advies nr. 29.223 van 17 juni 1999).

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS